

## SZOMBATHELYI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

10.K.27.061/2014/5. szám

A Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság dr. Szilágyi Szilvia O. ügyvéd (1076 Budapest, Garay u. 29-31. I/1.) és Mészáros Ferenc alelnök által képviselt **Magas-Bakony Környezetvédelmi Egyesület** (8425 Lókút, Papod u. 38.) **felperesnek,-**

dr. Herédi Erika jogtanácsos által képviselt **Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal Építésügyi Hivatal Állami Főépítész** (9021 Győr, Árpád u. 32.) **alperes ellen-**

melybe alperesi oldalon beavatkozóként perbe lépett Kígyós Attila József előadó által képviselt **Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség** (9700 Szombathely, Vörösmarty u. 2.) **alperesi beavatkozó-**

**közigazgatási határozat felülvizsgálata** iránt indított perében meghozta az alábbi

### Í T É L E T E T :

A bíróság az alperes VIII-D-001/56-14/2012. iktatószámú határozatát hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000 (hatvanezer) Ft perköltséget.

A bíróság megállapítja, hogy 30.000 (harmincezer) Ft feljegyzett eljárási illetéket az állam visel.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

### I N D O K O L Á S :

A bíróság a felek képviselőinek nyilatkozatai, valamint a csatolt okirati bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Gór, Hegyfalu, Répceszentgyörgy és Szeleste községek nevében Szeleste Község Önkormányzata 2012. május 23-án térségi területfelhasználási engedély iránti kérelmet nyújtott be Górr, Hegyfalu, Répceszentgyörgy és Szeleste közigazgatási területén létesítendő szélenergia-park tekintetében. Az említett községek önkormányzati társulása a települések közigazgatási területein 16 db, egyenként 2,5 MW teljesítményű, összesen 40 MW névleges teljesítményű, kis erőműnek minősülő szélenergia-park létesítését tervezte.

A települések rendezési tervei szélenergia elhelyezésére figyelembe vehető általános mezőgazdasági területeket tartalmaznak. A Vas Megyei Önkormányzat 19/2010. (IX. 29.) számú rendelettel elfogadott területrendezési terve a tervezett szélenergia-parkot nem jelölte.

## SZOMBATHELYI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

10.K.27.061/2014/5. szám

- 2 -

Mivel a tervezett szélerőmű-park teljesítménye alapján a területfejlesztési koncepció, a területfejlesztési program és a területrendezési terv tartalmi követelményeiről, valamint illeszkedésük, kidolgozásuk, egyeztetésük, elfogadásuk és közzétételük részletes szabályairól szóló 218/2009. (X. 06.) Korm. rendelet 1. § h) pontja alapján kiserőműnek minősül, ezért azt a hivatkozott Korm. rendelet 7. mellékletének II/A. pontja szerint az érintett megye területrendezési tervében szerepeltetni kell.

A tervezett szélerőmű-park Vas megye területrendezési tervébe történő beillesztése érdekében nyújtották be az érintett települési önkormányzatok a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal Építésügyi Hivatala Állami Főépítészéhez [a továbbiakban: hatóság] a Virányi Építész Stúdió Kft. által készített területi hatásvizsgálati dokumentáció csatolásával a fent említett térségi területfelhasználási kérelmet a területrendezési hatósági eljárásokról szóló 76/2009. (IV. 08.) Korm. rendelet [a továbbiakban: eljárási rendelet] 1. § (1) bekezdés c) pontja alapján, mely folytán az eljárás 2012. február 03. napján megindult.

A hatóság az eljárási rendelet 4. § (2) bekezdése alapján beszerezte a Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség alperesi beavatkozó 2262-1/1/2012. számú szakhatósági állásfoglalását.

Az alperesi beavatkozó szakhatósági állásfoglalását kikötés nélkül adta meg, és azt a következőképpen indokolta:

- „Felügyelőségem lefolytatta Gőr, Hegyfalva, Répceszentgyörgy és Szeleste községek területén tervezett szélerőmű-park előzetes vizsgálati eljárását, 68-1/15/2011/1. számú határozatomban megállapítottam, hogy a szélerőmű-park létesítéséből jelentős környezeti hatások nem feltételezhetők.

A tervezett szélerőmű-park megvalósítása nem ellentétes Vas megye területrendezési tervében rögzített környezetvédelmi, természetvédelmi és tájvédelmi szabályozással. A szélerőművek létesítése és üzemelése során a környezet, természet és tájvédelmére vonatkozó jogszabályokban rögzített követelmények érvényre juttatása a lefolytatott előzetes vizsgálati eljárás eredménye alapján biztosított.”

Az alperes többek között az alperesi beavatkozó szakhatósági állásfoglalásának tartalmára is figyelemmel 2012. március 05. napján kelt VIII-D-001/56-14/2012. számú határozatával a létesítendő szélerőmű-park térségi területfelhasználási engedélyét megadta. Határozatában – egyebek mellett – hivatkozott az alperesi beavatkozó szakhatósági állásfoglalására is. A területi hatásvizsgálati dokumentációban rögzítettek, az alperesi beavatkozó állásfoglalására és a további közreműködő szakhatóságok állásfoglalásaira figyelemmel megállapította, hogy a kérelemben szereplő javaslat beilleszthető a 19/2010. (IX. 29.) számú rendelettel elfogadott Vas Megye Területrendezési Tervébe.

A Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. február 20. napján kelt 1.K.26.939/2013/50. számú ítéletével az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi

## SZOMBATHELYI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

10.K.27.061/2014/5. szám

- 3 -

és Vízügyi Felügyelőség alperesi jogelőd 14/6321-30/2011. számú határozatát a Nyugat-dunántúli Dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség 68-1/15/2011/1. számú határozatára kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Ítélete indokolásában a bíróság megállapította, hogy zaj- és rezgésvédelmi szempontból az előzetes vizsgálati dokumentáció nem volt elfogadható. Az éjszakai zajkibocsátási határértéket a tervezett szélerőmű-park több mérési ponton várhatóan nem fogja teljesíteni. Az előzetes vizsgálati dokumentáció zaj- és rezgésvédelmi része, valamint az azt elfogadó első- és másodfokú határozat sérti a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló módosított 284/2007. (X.29.) Korm. rendelet és a zaj és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII. 03.) KvVM-EüM együttes rendelet előírásait. A bíróság megállapította továbbá, hogy a szélerőmű-park tervezett telepítése ellentétes a természetvédelméről szóló, többször módosított 1996. évi LIII. törvény [a továbbiakban: Tvt.] 6. § (2) bekezdésében, 7. § (1) bekezdésében, valamint 7. § (2) bekezdés a) és h) pontjában írt természetvédelmi és tájvédelmi szabályokkal. Az előzetes vizsgálati dokumentáció természetvédelmi és tájvédelmi fejezete nem kellően kidolgozott, ennek elkészítése érdekében konkrét, a terepmunka szintjéig lemenő vizsgálatok elvégzésére nem került sor, ezek hiányában nem vonhatók le a megfelelő következtetések, elsődlegesen a természetvédelem területén (madárvonulás, ökológiai folyósok stb.). A tervezett szélerőmű-park nem biztosítja a jellegzetes tájkép fennmaradását, a telepítés helyére figyelemmel tájba illesztése nem megoldható, nem biztosítható a tájakra jellemző természeti rendszerek és egyedi tájértékek megóvása. Ezért a szélpark létesítése esetén olyan jelentős környezeti hatás feltételezhető, melyre figyelemmel az előzetes módosított vizsgálati dokumentációban foglaltak nem elfogadhatók.

Az alperesi határozattal szemben felperes keresettel élt. Ebben az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és alperes új eljárásra kötelezését kérte a perköltségekben történő marasztalás mellett. Az alperesi határozatot lényegileg két szempontból támadta. Egyrészt állította, hogy a térségi területfelhasználási kérelemben szereplő javaslat nem áll összhangban az Országos Területrendezési Terv előírásaival, ezért a térségi területfelhasználási engedély kiadását a területfejlesztésről és területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény [a továbbiakban: Tft. tv.] 23/D. § (4) bekezdése alapján meg kellett volna tagadni. Ekörben felperes hivatkozott arra, hogy Vas Megye Közgyűlésének 19/2010. (XI. 29.) számú rendelete Vas Megye Területrendezési Tervének módosításáról III. fejezetében a térségi övezetek között sorolja fel a „térségi jelentőségű tájképvédelmi terület övezetét”. Vas Megye Közgyűlésének 193/2010. (XI. 26.) számú határozata Vas Megye Területrendezési Tervének megyei szabályozási ajánlásairól 18. pontjában „szélerőmű elhelyezéséhez vizsgálat alá vonható terület övezete” címszó alatt az övezetre vonatkozó településrendezési irányelvek között a szélerőművek elhelyezését kizáró okok között sorolja fel az országos és térségi tájképvédelmi övezet kategóriát. Márpedig a tervezett szélerőmű-park H1 jelű tornya térségi jelentőségű tájképvédelmi övezetbe tartozik. Felperes hivatkozott a Tft. tv. 5. § c) pontjára, 23. § (1), (2), (3) és (6) bekezdéseiben írtakra. Felperesi álláspont szerint a területrendezési szabályozási előírások, amelyek

## SZOMBATHELYI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

10.K.27.061/2014/5. szám

- 4 -

közgyűlési határozat formájában jelennek meg, részét képezik a Tft. tv. hivatkozott rendelkezései alapján a területrendezési tervnek.

Felperes másodsorban állította az alperesi beavatkozó által adott szakhatósági állásfoglalás megalapozatlanságát.

Felperes állította továbbá, hogy a szakhatóságként eljáró Vas Megyei Kormányhivatal Kulturális Örökségvédelmi Irodája megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló, többször módosított 2004. évi CXL. törvény [a továbbiakban: Ket.] 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás-tisztázási kötelezettségét, amikor nem írta elő szakhatósági állásfoglalásában örökségvédelmi hatástanulmány elkészítésének kötelezettségét a beruházó számára. Felperes utalt arra, hogy a területrendezési eljárással párhuzamosan folyó előzetes vizsgálati eljárásban a VMK Kulturális Örökségvédelmi Hivatal 130/0080/001/2011. iktatószámú határozatában a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXXIV. törvény 10. § (1)-(2) bekezdései, továbbá az örökségvédelmi hatástanulmányról szóló 4/2003. (II. 20.) NKÖM rendelet 3. § c) pontja alapján előírta örökségvédelmi hatástanulmány elkészítését. Felperes hivatkozott arra is, hogy a VMK Kulturális Örökségvédelmi Irodája az eljárási rendelet 2. számú melléklete szerint a területrendezési hatósági eljárás során is a mellékletben előírt szempontokat köteles vizsgálni.

Felperes előadta továbbá, hogy a térségi területfelhasználási engedélykérelem dokumentáció 3.3.2.1. pontjában szereplő, zajvédelemmel kapcsolatos megállapítások ugyancsak megalapozatlanok. Ekörben fenntartotta az előzetes vizsgálati eljárás során benyújtott fellebbezésében írtakat.

Felperes végezetül hivatkozott arra is, hogy a támadott határozat nem vizsgálta kellően a tervezett szélerőmű-park térség idegenforgalmára és az ingatlanok értékére gyakorolt hatását, holott idegenforgalmi vonatkozású értékek vannak a közelben. Felperes szerint nyilvánvaló, hogy a szélerőmű telep a környező lakóingatlanok értékét kedvezőtlenül befolyásolja.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a kereseti kérelem elutasítását, felperes perköltségekben történő marasztalását kérték azzal, hogy az alperesi beavatkozónak felperessel szemben perköltség iránti igénye nem volt.

Az alperes fenntartotta a támadott határozatában megállapított tényállást és kifejtett jogi indokokat.

Alperesi álláspont szerint Vas Megyei Közgyűlésének 193/2010. (XI. 26.) számú határozata Vas Megye Területrendezési Tervének megyei szabályozási ajánlásairól, illetve Vas Megye Közgyűlésének 194/2010. (XI. 26.) számú határozata Vas Megye Területrendezési Tervének érvényesítését szolgáló intézkedésekről a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX.

# SZOMBATHELYI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

10.K.27.061/2014/5. szám

- 5 -

törvény [a továbbiakban: Jat.] 23. § (2) bekezdés alapján csupán közjogi szervezetszabályozó eszköznek minősülnek, így nem kötelezőek, csupán ajánlás jellegűek. Az önkormányzati rendelet ugyanakkor jogszabály. Az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet [a továbbiakban: OTÉK] 1. § (1) bekezdéséből, 2. § (1) bekezdéséből és 4. § (3) bekezdéséből következően a területek felhasználásának feltételeit és módját legalább rendeleti szintű településrendezési eszközökön keresztül kell meghatározni. Ilyen rendeleti szintű eszköz a helyi építési szabályzat. Alperes hivatkozott arra is, hogy az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény [a továbbiakban: Étv.] 7. § (3) bekezdése felsorolja a településrendezés eszközeit, melyek között a településfejlesztési koncepció és a településszerkezeti terv képviselő-testületi határozat formáját, míg a helyi építési szabályzat és a szabályozási terv rendeleti formát öltenek. A négy érintett település helyi építési szabályzatainak mindegyike tartalmazza a 15. § (2) bekezdésében a szélerőművek telepítésével kapcsolatos előírásokat. Eszerint szélerőmű nem helyezhető el a magterületen és annak 500 méteres környezetében; ökológiai folyosó területén és annak környezetében dőléstávolságon belül. A kérelem dokumentáció 15. oldalán található térképből megállapítható, hogy az 500 méteres, illetve 150 méteres (dőléstávolság) védőtávolságokat figyelembe vették. Alperes utalt arra is, hogy az alperesi beavatkozó szakhatósági állásfoglalásában foglaltakhoz kötve volt. A keresetlevél térség idegenforgalmával és ingatlanok értékével kapcsolatos II.6. pontja kapcsán alperes arra az álláspontra helyezkedett, hogy e vonatkozásban felperesnek, mint környezetvédelmi egyesületnek nincs keresetvédelmi joga a 4/2010. (X. 20.) KJE határozat III.2. pontjában kifejtettek szerint. Eszerint ugyanis közigazgatási pert kezdeményező társadalmi szervezet az adott, elsődlegesen nem környezetvédelmi tárgyú közigazgatási perben csak a környezetvédelmi kérdéseket teheti vitássá, keresetvédelmi joga a hatósági eljárás környezettel közvetlenül nem összefüggő kérdéseire nem terjed ki.

Az alperesi beavatkozó fenntartotta a szakhatósági állásfoglalásában foglaltakat. Előadta, hogy állásfoglalását az előzetes vizsgálati eljárás szakmai eredményére alapozta. Megjegyezte, hogy a védőtávolság mértékéről jogszabályi előírás nem létezik. Azt beismerte, hogy a Natura 2000 területhez legközelebb eső szélerőmű 300 méter távolságra található. Megjegyezte, hogy az átlagtávolság ugyanakkor 400-450 méter. A többi szélerőmű 600 méternél távolabb került elhelyezésre, amely védőtávolsággal biztosítható, hogy a tervezett szélerőművek a Natura 2000 terület jelölő élőhelyeire, fajaira ne gyakoroljanak jelentős hatást.

A kereseti kérelem az alábbiak szerint alapos:

A Tft. tv. 23/D. § (1) bekezdése szerint a területrendezési tervben nem szereplő, külön jogszabályban meghatározott térségi jelentőségű műszaki infrastruktúra hálózatok és egyedi építmények területi elhelyezéséhez az állami főépítész térségi területfelhasználási engedélyre van szükség.

Ugyanezen § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a térségi területfelhasználási engedély kiadása csak akkor tagadható meg, ha a térségi területfelhasználási kérelemben szereplő javaslat nincs összhangban az elfogadott országos vagy az adott térségre vonatkozó területrendezési terv előírásairól.

Az Országos Területrendezési Tervről szóló 2003. évi XXVI. törvény 14/A. § (1) bekezdése szerint az országos jelentőségű tájképvédelmi terület övezetben csak olyan kiemelt térségi és megyei területfelhasználási kategória jelölhető ki, amely a kijelölés alapjául szolgáló tájképi értékek fennmaradását nem veszélyezteti.

A Pp. 339. § (1) bekezdése szerint ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság - az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi.

A Pp. fenti rendelkezéséből megállapíthatóan csupán jogszabálysértés esetén kerülhet sor a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására.

Osztotta a bíróság azon alperesi álláspontot, miszerint Vas Megyei Közgyűlésének 193/2010. (XI. 26.) számú határozata Vas Megye Területrendezési tervének Megyei Szabályozási ajánlásairól és Vas Megyei Közgyűlésének 194/2010. (XI. 26.) számú határozata Vas Megye Területrendezési Tervének érvényesítését szolgáló intézkedésekről nem minősülnek jogszabálynak az alaptörvény T cikk (2) bekezdése, továbbá a Jat. 23. § (2) bekezdése alapján.

Nem vitatott tény volt a perben, hogy Répcseszentgyörgy, Gór, Hegyfalu és Szeleste mindegyike országos jelentőségű tájképvédelmi övezetbe tartozik. Az sem volt vitatott, hogy a H1 jelű torony térségi jelentőségű tájképvédelmi terület övezetbe kerülne elhelyezésre.

A Ket. 44. § (9) bekezdése szerint a szakhatóság előzetes szakhatósági hozzájárulása, állásfoglalása és végzése ellen önálló jogorvoslatnak nincs helye, az a határozat, illetve az eljárást megszüntető végzés elleni jogorvoslat keretében támadható meg.

A Ket. 50. § (1) bekezdése szerint a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

A Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.26.939/2013/50. számú ítélete VII. pontjában írtakból következően a tervezett szélerőmű-park nem biztosítja a jellegzetes tájkép fennmaradását, a telepítés helyére figyelemmel tájba illesztése nem megoldható, nem biztosítható a tájra jellemző természeti rendszerek és egyedi tájértékek megóvása.

## SZOMBATHELYI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

10.K.27.061/2014/5. szám

- 7 -

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a támadott határozattal elbírált térségi területfelhasználási kérelemben szereplő javaslat sértette az Országos Területrendezési Tervről szóló 2003. évi XXVI. törvény 14/A. § (1) bekezdését, mert veszélyeztette a tájképi értékek fennmaradását, így a javaslat ezen tartalma mellett a területfelhasználási engedély kiadása a Tft. tv. 23/D. § (4) bekezdésébe ütközött.

A Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.26.939/2013/50. számú ítélete V. és VI. pontjában foglaltak alapján a bíróság megállapította, hogy az alperesi beavatkozó által adott szakhatósági állásfoglalás ténybelileg megalapozatlan volt akkor, amikor a 68-I/15/2011/I. számú határozatra utalással megállapította, hogy a szélerőmű-park létesítéséből jelentős környezeti hatások nem feltételezhetőek, a környezet, természet és táj védelmére vonatkozó jogszabályokban rögzített követelmények érvényre juttatása maradéktalanul biztosított.

A szakhatósági állásfoglalás ténybeli megalapozatlansága maga után vonja az azon alapuló támadott határozat ténybeli megalapozatlanságát, így mindkettő esetében megállapítható, hogy általuk sérült a Ket. 50. § (1) bekezdésében írt tényállás-felderítési kötelezettség.

A keresetlevélben foglaltak kapcsán osztotta a bíróság az alperes azon álláspontját, miszerint a 4/2010. (X. 20.) KJE határozat III.2. pontjából következően felperesnek kereshetőségi joga a területfelhasználás térség idegenforgalmára és az ingatlanok értékére gyakorolt hatásával kapcsolatban nincs. Ezek a kérdések ugyanis a hatósági eljárás környezettel közvetlenül nem összefüggő kérdései. Felperes, mint környezetvédelmi egyesület az elsődlegesen nem környezetvédelmi tárgyú közigazgatási perben csak a környezetvédelmi összefüggéseket teheti vitássá.

Megjegyzi a bíróság, hogy a felperes keresetlevele ezen részében konkrét megsértett jogszabályi rendelkezést meg sem jelölt. Minderre figyelemmel a bíróság a kereseti kérelem ezen részét alytalannak találta.

A fentiekre figyelemmel a bíróság az alperes határozatát a Ket. 50. §-ának (1) bekezdése megsértése, az Országos Területrendezési Tervről szóló 2003. évi XXVI. törvény 14/A. § (1) bekezdésének megsértése, valamint a Tft. tv. 23/D. § (4) bekezdésének megsértése miatt hatályon kívül helyezte a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján, és az alperest új eljárásra kötelezte.

A megismételt eljárás során alperes a fentiek szem előtt tartásával köteles új szakhatósági állásfoglalást beszerezni az alperesi beavatkozótól.

Az alperes és az alperesi beavatkozó peresztesek lettek.

# SZOMBATHELYI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

10.K.27.061/2014/5. szám

- 8 -

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles a pernyertes felperes perköltségeit viselni, melynek összegét a bíróság 60.000 Ft-ban állapította meg, melyből 30.000 Ft útiköltség és 30.000 Ft jogi képviselői munkadíj.

A bíróság az alperesi beavatkozót felperes javára perköltségben nem marasztalta, mivel álláspontja szerint az alperes beavatkozása többlet perköltséget felperes oldalán nem okozott.

A Pp. 78. § (1) bekezdése és az illetékekről szóló, többször módosított 1990. évi XCIII. törvény [Itv.] 59. § (1) bekezdése alapján a perveztes alperesre eső feljegyzett eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentessége folytán az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés jogot a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Szombathely, 2014. június 10. napján



dr. Tóth Zoltán sk.  
eljáró bíró

A kiadmány hitelélül!

Kiadó